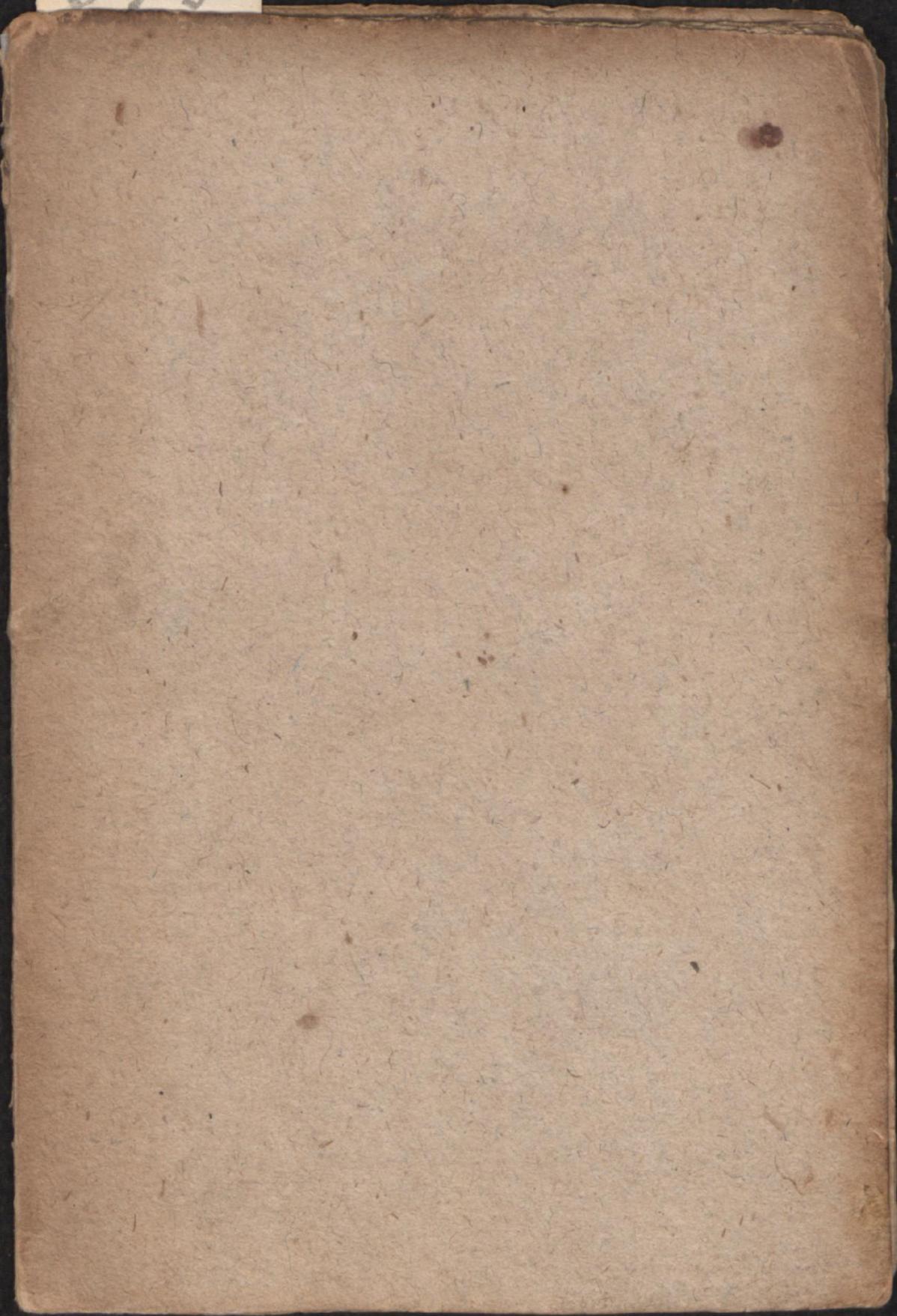

545

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 545 8° (LN 793)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 545 8° (LN 793)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 545 8° (LN 793)

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
Hielmst. 545 8° (LN 793)

DA BOKE

No. 545.

St. Thomas fecit

= LN 793

545

ASSE
TIONES DE VERA
ET SALVTARI POENITEN
TIA, CVM REFUTATIONE IMPIORVM
dogmatum Papistarum & Catha
rorum de pœnitentia, pro
positæ in disputa
tionem

¶
NICOLAO HEM
MINGIO.

Anno 1561.

Disputatio habita d. 3. Aprilis.

HAFNIA
APVD CHRISTOPHORVM
BARTH.

M. 1.
1. Paritatem agit in actis Evangelio
2. Commonari partem, sicut proprium legit non
Evangelij quia illi commonit soli legi propria
¶ omnia in eis proprio.

I.

CVm dicimus Euangeliū esse prædi-
cationem pœnitentiæ & Remissionis
peccatorum in nomine Christi, Apostolico
significato vocem Euangeliū accipimus, &
nequaquam pro toto ministerio legis & Eu-
angeliū, ac si prædicatio pœnitentiæ perti-
neret ad legem, & prædicatio remissionis
peccatorum ad Euangeliū.

- 2 Immotum enim stat hoc discriminē legis
& Euangeliū, quod ut lex prædicat peccan-
tibus damnationem: ita Euangeliū pœni-
tentibus salutem.
- 3 Prædicatio ergo pœnitentiæ, quæ ad sa-
lutem ducit, & prædicatio maledictionis,
non sunt eiusdem, hoc est, nec legis seorsim,
nec Euangeliū. Longe enim inter se diuer-
ta sunt ostendere remedium aduersus mor-
bi, & in certum interitum hominem ducere.
- 4 Cum Dominus dicit: Conuertimini ad
me & salvi eritis. Item: Nolo mortem pec-
catoris, conuertimini & viuite, non est legis
concio, quæ hanc damnatoriam sententiam
absque misericordia sonat: Maledictus om-
nis qui non manserit in omnibus, quæ scrip-
ta sunt in libro legis: sed ipsissima Euan-
gelii

absque misericordia sonat : Maledictus omnis qui non manferit in omnibus, quæ scripta sunt in libro legis : sed ipsissima Evangelii vox. Non enim hic auditur tonitru damnantis legis, sed suauissima compellatio miserentis Dei, qui reuertentibus uitam promittit.

Cum his consonat vox Christi: oportet prædicari pœnitentiam & remissionem peccatorum in nomine meo. Item: Non ueni uocare iustos, sed peccatores ad pœnitentiam. Item Actor. v. Petrus hoc ipsum testatur cum ait: Hunc principem & saluatorem exaltauit Deus dextera sua ad dandam pœnitentiam Israeli & remissionem peccatorum.

Qui ergo dicunt legis esse munus praedicare pœnitentiam, nec vim legi recte considerant, nec uirtutem mortis & resurrectionis Christi recte perpendunt: ut interim raceam eos magnam iniuriam Christo facere, in cuius solius nomine pœnitentia est praedicanda.

Sed clamant isto pacto legem tolli & locum dari Antinomis. Vtrumque falsum est. Nam & legem fatemur ea peccata monstrare, ad quorum pœnitentiam nos inuitat Euangeliū

A ii & agno

& agnoscimus legem Dei, quam usitate Decalogum appellamus, esse normam vitæ Christianæ unicam.

8   Magna est sanè insulsitas ex eo inferre Legis esse prædicare pœnitentiā, præterea quod monstrat peccatum. Nam Lex dum monstrat peccatum, vulnerat, occidit, damnat, nec unquam sonat hanc vocem: Resipisce & saluus eris: sed potius morte æternâ morieris. Euangelium autem dum inuitat ad pœnitentiam, vulneri paratum esse remedium indicat, iuxta illud: Agite pœnitentiam, appropinquat enim Regnum cœlorum.

9   Præterea eius est inuitare ad pœnitentiam, cuius est spem veniae facere, hoc cum sit solius Euangelii, errant qui legis esse dicunt munus prædicare pœnitentiam.

10   Sed dicunt qui σταλεκτικωτεροι esse uolunt. Lex prædicat pœnitentiam per se, Euangelium uero per Accidens. Vtrumque insulse dicitur. Verum si illam dialecticam distinctionem retinere lubet, ita potius discordum est. Lex est prædicatio pœnitentiæ, at non per se, sed per accidens, hoc est, quantum deducit nos in cognitionem peccatorum, quorum iubet nos pœnitere Euangeliū.

gelium. Euangeliū autem est prædicatio
pœnitentiæ per se, quia pœnitentibus pro-
ponit Christum & offert gratuitam remis-
sionem peccatorum.

Hoc etiam fine prædicationis pœni- 11
tentia confirmatur. Ideo enim prædicatur
pœnitentia, ut gratiæ sit locus. Conuertimis-
ni, inquit, Filii auertentes, & ego sanabo a-
uersiones uestras.

Nemo, ut existimo, negabit Baptis- 12
mum esse Sacramentum Euangeliū & non
legis. Sed ipse Baptismus nihil aliud est,
quam aspectabilis concio pœnitentiæ &
remissionis peccatorum in nomine Christi.
Perperam igitur faciunt, qui quod proprium
est Euangeliū, legi attribuunt.

Hinc ergo effectum est, quod lex per 13
se prædicet transgressoribus mortem & dam-
nationem: Euangeliū uero pœnitentibus
uitam & salutem, & ab omni reatu absolu-
tionem.

Sed obiiciunt forte Iudam egisse 14
pœnitentiā, ad quam non ipsum vocauit
Euangeliū, sed lex. Egit quidem ipse pœ-
nitentiā ad desperationem & damnatio-
nem, sed ea non prædicatur in nomine Chri-
sti, sed suggeritur a Diabolo, ut homo reus

A iii pereat.

pereat. Ad hanc non inuitant nec Prophætæ, nec Apostoli, nec ulli sinceri ministri, imo, ut hæc caueatur, ad Euangelicam inuitant pœnitentiam, quæ in scriptura μεταβολæ dicitur, & non μεταμέλεια qualis Iudæ fuit.

15 Postquam iam ostensum est Euangeliū proprium esse prædicare pœnitentiam, nunc declarandum est quænam sit uera ratio salutaris pœnitentiæ.

16 Una itaque hæc ratio est veræ pœnitentiæ, ut audita in uitatione ad pœnitentiam, ex animo doleamus admissa peccata, quæ Deum a nobis abalienarunt, & expertamus condonationem peccatorum propter victimam filii Dei, & certam concipiamus fiduciam remissionis peccatorum, iuxta verba symboli: Credo remissionem peccatorum, simul proponentes nos uelle omnem offensam Dei in posterum cauere, deponendo uesterem hominem & induendo nouum.

17 Hanc esse unicam rationem salutaris pœnitentiæ coram Deo, multæ Propheticæ & Apostolicæ conciones & exempla sanctorum ostendunt.

18 Paulus Ephesiorum 4. ita scribit: Vos autem

dem ipsum audistis & in ipsum estis edociti,
ut deponatis secundum pristinam conuersa-
tionem veterem hominem, qui corrumphi-
tur secundum concupiscentias erroris: Re-
nouemini autem spiritu mentis uestrae, &
induat is nouum hominem, qui secundum
Deum creatus est.

Paulus his uerbis, ut alia testimonia omit-^{19:}
tamus, satis ostendit veram salutaris poenitentiae
rationem esse, quam posui, quæ hac
breuissima definitione concludi potest. Poenitentia
uera est conuersio hominis ad Deum,
qua sit nouus homo, iuxta uoluntatem Dei
vivens.

Hæc distinctius intelliguntur, enumera-^{20:}
ratis partibus veræ poenitentiae, quæ sunt:
contritio, fides, & noua obedientia, seu ut
Paulus loquitur, mortificatio, & vivificatio.

Contritio est pauor conscientiae ob-^{21:}
peccatum admissum, quæ tum demum vera
fit ex agnitione peccati & sensu iudicij
Dei, quando proponitur victimæ Christi
peccati expiatrix.

Hæc contritio quatuor proprietates seu
effectus habet. Primum enim agnoscit pec-^{22:}
catum, quod contra normam iustitiae Dei

A. iiiii com-

commissum est. Deinde agnoscit iustum iram
Dei & maledictionem ob peccatum. Tertio
serio dolet ob admissum peccatum. Postremo
detestatur & abominatur peccatum.

23 Hæc Euangelica contritio differt a Iudæ
contritione, cui factum non displicuit prop
ter suam turpitudinem, & propterea quod
erat uiolatio normæ iustitiae Dei, sed prop
ter metum pœnae. Voluit enim proditionē
suam, cum facta esset, esse infectam, & ideo
dicitur μεταμεληθείσ, hoc est, solicitus &
anxius factus propter suū factū, adeo quod
tristitia sit absorptus: Non μετανοηθείσ,
qua uoce significatur uitæ & consilii muta
tio in melius.

24 Fides est noticia & assensus promissæ &
expetitæ misericordiæ, & in eandem firma
fiducia, non autem vacillans opinio.

25 Hæc fides habet partes has. Primam, ag
nationem mediatoris & intercessoris Iesu
Christi apud Patrem. Secundam, fiduciam
mediatoris agniti, & imputatæ credentia iu
sticiæ mediatoris. Tertiam, consolationem
conscientiæ aduersus terrores peccati & le
gis. Quartam, inchoationem nouæ uitæ.

26 Hæc Euangelica fides differt a fide legis.

Fides

Fides er
sio: pr
conditio
mine pr
misio, d
fides rui
Verum
gratis of
stus & a
Nou
fide con
partibu
homine
diligent
ramur,
mus.
Hæ
differt a
impiis, i
hæc lite
quidem
ram ho
uersus
Defuit
& Chi
riga le

Fides enim legalis talis est, qualis promissio: promissio autem legis habet annexam conditionem impletæ legis, quæ cum a nemine præstari potest, fit & irrita legis promissio, donec uentum fuerit ad Christum, & fides ruit quæ legales promissiones respicit. Verum quia fides Euangelica accipit, quod gratis offertur, manet firma, qua credens iustus & acceptus est Deo.

Noua obedientia necessario nexu cum 27 fide coniuncta est. Hæc absoluitur quatuor partibus: Pietate erga Deum, charitate erga homines, sanctimonia & puritate uitæ, & diligentia in officio. Ideo enim fide regenerat, ut pie, iuste, & temperanter uiuamus.

Hæc obedientia a fide profecta, multum 28 differt ab ea, quæ qualiscunque præstatur ab impiis, iuxta externam legis literam. Nam hæc literalis, ut ita dicam, obedientia fecit quidem, ut Paulus esset irreprehensibilis coram hominibus, cuius tamen cor, priusquam conversus est ad Christum, mansit impurum. Defuit enim Paulo ante conuerzionem fides & Christi spiritus, sine quibus obedientia erga legem placere nequit.

A v

Hæc

29 Hæc pœnitentiæ membra , si in illustri-
bus exemplis conspiciantur , magis & ani-
mos mouebunt , & erunt in promptu tan-
quam veræ pœnitentiæ pictæ quædam ima-
gines , quæ in oculos incurruunt quodammo-
do , & deinde in animum transferuntur .

30 Peccatrix Lucæ vij. audito Euangeliō
Christi , quo inuitantur homines ad pœni-
tentiam , lachrymis testatur pauroē conscienc-
tiæ ob peccatū & odium peccati : Fidem suo
ad Christum accessu indicat : Nouam vitam
officiosa erga Christum declarat .

31 Latro in cruce voce & confessione pub-
lica suum testatur peccatum . Ex fide Chri-
stum inuocat , atque gratitudinis erga Deum
& charitatis erga proximum testimonia
edit , atque ita mortificatur carne & uiuifica-
tur spiritu .

32 Etsi autem vna est ratio veræ pœnitentiæ:
 tamen eius modi sunt plures . Est enim
 pœnitentia impii & est pœnitentia pii . Vtra
 que & priuata & publica esse potest .

33 Pœnitentia impii est conuersio impii ad
 Deum , hoc est , cum impius audiens Euange-
 lium inuitare homines ad pœnitentiam , se
 coram Deo prosternit in vera agnitione pec-
 cati ,

mediatur pietatem erga Deum & charitatem erga proximum. Exemplum illustre est in publicauo Lucæ 18. & in debitore 10000. talentorum pulcherrima pictura.

Pœnitentia pii est, qua pius deplorat sua 34
occulta peccata, & lapsus alios, qui uel ex infirmitate, uel ignorantia cōtingunt: erigit se fiducia Christi, petens remissionem & aſſidue crescit in mortificatione veteris hominis & excitatione noui. Hæc pœnitentia in multis Psalmis describitur & precipue in 25.

Vtraque priuatim & publice fieri posse 35
test. Priuatim fit cum soli Deo te aperis: publice cum accedit publica pœnitentiae professio.

Verum de publica sciendum est, quod sit 36
duplex: Vnius, & totius cœtus Ecclesiæ, sed modus diuersus est propter circumstantias.

Publica enim pœnitentia totius cœtus 37
est, quando solennis instituitur pœnitentiae professio, indicta a magistratu, aut gubernatoribus Ecclesiarum: qualis fuit pœnitentia Niniutarum, & in nostris Ecclesiis sæpe eius exempla vidimus.

Huius finis est deprecatio iræ Dei & pressentiū seu impendentiū malorū propter admissa scelera. Absoluitur agnitione peccati & iustæ

iustæ iræ Dei , fiducia Christi , meditatione
pietatis in posterum & inuocatione sobria
& seria.

39 Publica unius est, cum aliquis, postquam
receptus est in album ciuium Ecclesiæ, ita
suis moribus Ecclesiam offendit, ut senatus
Ecclesiæ eum excludere de Ecclesiastico cœ-
tu cogatur, sicut accidit Corinthon qui no-
uercam polluerat.

40 Hæc publica pœnitentia eas partes re-
quirit, ex quibus Ecclesia colligere potest eū
qui offenderat uere resipiscere & meditari
pœnitentiam seriam.

41 Hinc est quod ueteres huius pœnitentia
tres numerarunt partes, contritionem, con-
fessionem & satisfactionem.

42 Contritio fuit assiduus dolor exclusi a
cœtu Ecclesiastico propter suam culpam, qui
dolor deprehendebatur ex lachrymis pœni-
tentis & petentis redire in gratiam cum Ec-
clesia. Exemplum est incestuosus Corin-
thius.

43 Confessio erat publica coram Ecclesia
criminis admissi agnitiō & detestatio, non
fuit enumeratio secretorum scelerum, sed
tantum eius delicti, cuius arguebatur, ex-
positio & deploratio.

Satis

Satisfactio constabat duabus rebus. 44

Vna , ut reus publice a parocho uerbis caſtigaretur in aliorum exemplum : quam ob causam græci hanc tertiam partem poenitentiae publicæ uocarunt ἐπιτίμιον, quem admodum ex Basilio appetet. Altera , ut reus sua uoce & lachrymis peteret ueniam supplex ab Ecclesia , quam offenderat: quo facto satisfiebat Ecclesiæ, adeo quod Ecclesia lapsum fratrem in gratiam reciperet , ac eum postea omni officio prosequeretur obſlita offendæ. Atque hac de causa latini hanc partem uocarunt satisfactionem.

Hæc bono consilio instituta erant & 45 conseruabant politiam Ecclesiasticam sancta disciplina , quæ iam maxima ex parte non sine magno detrimento Ecclesiæ Christi collapsa est.

Hoc cum non animaduerterent posteriores 46 res , hanc poenitentiam publicam fecerunt vniuersalem , non discernentes inter eam poenitentiam , quæ Deo fit , & eam quæ fit Ecclesiæ propter lapsum aliquem , quo ipsa offensa erat.

Hinc factum est , quod Papistæ dicant 47 tres esse poenitentiæ salutaris , quæ fit coram Deo, partes: Contritionem, confessionem
8c satis

& satisfactionem , neque ullam aliam pœnitentiam agnoscunt.

48 Contritionem requirebant sufficientem, cum nulla possit esse sufficiens: & hanc fingebant remissionem peccatorum mereri: quod sane in filium Dei summe contumeliosum est.

49 Confessionem vocabant enumeratio[n]em peccatorum coram sacerdote , & hanc necessariam ad absolutionem docebant, cum tamen nusquam extet præceptum diuinum de enumeratione singulorum, & enumeratio omnium sit impossibilis, sicut scriptum est: delicta quis intelligit.

50 Satisfactionem uocabant opus indebitum non mandatum a Deo , quo fingebant compensari pœnas æternas seu purgatorií. Hoc figmentum unico hoc dicto satis refellitur : Frustra colunt me mandatis hominū, ut interim taceam nullum errorem in Ecclesia fuisse magis contumeliosum in Christum, vnde tam immensum errorum Chaos emersit. Hinc Regnum Antichristi stabilitum est, hinc missæ, hinc indulgentiæ , hinc pingues culinæ monachorum & sacrificiorum.

51 Cum huiusmodi sit doctrina Antichristi, hoc

hinc missæ, hinc indulgentiæ, hinc pingues
culinæ monachorum & sacrificulorum.

Cum huiusmodi sit doctrina Antichristi,
sti, hoc est, Papæ & Papistarum, decet om-
nes pios eam detestari, & gratias Deo age
re, quod lucem suam accenderit, ad quam
istæ Diabolæ tenebræ euanescant.

Non minus Catharorum impium dog-
ma est detestandū, qui negarunt post Bap-
tisma lapsis in manifesta scelera remitti pec-
peccata: qui error maniferte pugnat cum
promissionibus Euangeliī & exemplis il-
lustribus. Nam & Petrus post tristem lap-
sum receptus est a Christo: & incestus apud
Corinthios pœnitens recipitur a Paulo, &
multa alia in scripturis exempla extant.

Hoc tamen summo studio cauendum est, 53
ne uel perseueremus in delictis contra cōsci-
entiam, vel simus securi, quasi parum esset De-
um peccatis nostris offendere. Nam ut ex-
tant multa exempla misericordiæ Dei in pec-
catores, qui sunt recepti in gratiam, ut Adam
Manassis, Dauid, Petri, incesti &c. Ita eti-
am horrenda exempla iudicii Dei in pecca-
tores, qui non sunt reuersi per pœnitentiā (ut
sunt Cain, Esau, Saul, Iudas, & innumeri alii)

admone

admonerebunt nos timoris Dei, in cuius con-
spectu nos ambulare cogitandum est.

54   **Omnium igitur tutissimum consilium**
est illud Prophetæ: indicabo tibi o homo
quid sit bonum & quid requirat Iehouah
abs te: vtique facere iudicium & di-
ligere misericordiam, & humili-
liare te ad ambulan-
dum cum Deo
tuo.

Qvæstio.

Num Ieiunium quadragesimale, ut à
Papa indictum est, sit opus Adiaphorum
nec ne.

F I N I S.

545

cuius con-
est.
confilium
bi o homo
t lehouah
m & di-
umis

esimale, ut
adiaphorum